

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

12 IANUARIE: POMENIREA SF. MUCENIȚE TATIANA

Luminat ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, ceea ce te-ai înroșit în sânghiurile tale și ca o frumoasă porumbiță, către cer ai zburat, Tatiana. Roagă-te deci pentru cei ce pururea te cinstesc pe tine.

(Condacul Sfintei Mucenițe Tatiana, glasul al 4-lea)

Sfânta Muceniță
Tatiana, icoană

Tatiana era de neam roman și dintr-o familie imperială. Ea era nu doar creștină, ci și diaconiță a Bisericii.

După moartea împăratului Heliogabalus, a domnit în Roma împăratul Alexandru, a cărui mamă, Mammea, era și ea creștină. Alexandru era nestatornic și nehotărât în credință, cum se poate vedea din aceea că ținea statui ale lui Hristos, Apollo, Avraam și Orfeu în palatul său. Primii lui sfătuitori îi persecutau pe creștini chiar în lipsa ordinelor împăratului. Când au adus-o de față și pe Tatiana la chinuri, ea se ruga pentru schingiuitorii ei. Și iată, ochii lor s-au deschis și au văzut patru îngeri care o înconjurau pe muceniță. Văzând aceasta, opt dintre ei au crezut în Hristos, pentru care au fost și ei torturați și înjunghiați. Chinuitorii au continuat să o tortureze pe Tatiana biciuind-o, tăindu-i părți din corp și sfâșiind-o cu gheare de fier. Astfel transformată într-o masă sângerândă, Tatiana a fost aruncată în temniță în acea seară, urmând ca a doua zi să o tortureze din nou, în alte feluri.

Dar Dumnezeu a trimis îngerii Săi în temniță, care au vindecat-o complet și au întărit-o, astfel încât în fiecare dimineață Tatiana apărea înaintea călăilor ei deplin sănătoasă și întregă. Au aruncat-o în fața unui leu cumplit, dar leul s-a îmblânzit la picioarele ei, nefăcându-i nici un rău. I-au tăiat părul, gândind, în mintea lor păgână, că acolo stă puterea «magică» a «vrăjitoriilor» ei. În sfârșit, Tatiana și-a primit moartea prin decapitare, împreună cu tatăl ei. Așa și-a sfârșit viața mucenița lui Hristos, în anul 225 de la venirea Sa pe pământ. Fragilă fiind cu trupul ei de femeie, dar puternică și eroică cu duhul ei de creștină, ea a trecut la veșnica Împărăție și a primit cununile neveștejite ale slavei celei cerești.

(Sf. N.Velimirici, Proloagele de la Ohrida)